

La poesia de José Agustín Goytisolo, a revisió

La UB promou un simposi de poetes i crítics

Adela Farré

◆ BARCELONA. – La revisió de la generació dels cinquanta que va iniciar-se amb la publicació d'obres com *La Escuela de Barcelona*, de Carme Riera, o l'antologia de textos i estudi de la revista *Laye* realitzada per Laureano Bonet tindrà un nou capítol aquest abril, centrat aquest cop en la lírica i, en concret, en la figura de José Agustín Goytisolo. A ell estarà consagrat el simposi que organitzen conjuntament els departaments de Filologia Espanyola i de Didàctica Literària de la Universitat de Barcelona, amb la col·laboració de diversos organismes universitaris i les editorials Lumen i Tusquets.

“La idea d'organitzar aquest simposi, que és també un homenatge a José Agustín Goytisolo, data de dos anys enrera, quan vaig començar a redactar la meua tesi doctoral sobre aquest poeta català”, explica el també poeta i professor universitari Jordi Virallonga, promotor, juntament amb Joaquim Marco, d'aquesta trobada entre joves *deixebles* de la lírica de Goytisolo i estudiosos de la generació dels cinquanta. Virallonga, que va presentar la seva tesi –la primera que es dedica a José Agustín Goytisolo– la setmana passada, subratlla així que no es tracta d'una iniciativa oportunista suggerida per la mort recent de Carlos Barral i Gil de Biedma, “ja que precisament estava previst que fossin ells qui obrissin les sessions”.

L'eix de la trobada, el constitueixen tres taules rodones, que reuniran, en cada una de les tres jornades

del simposi respectivament, joves poetes espanyols fortament influïts per la lírica dels cinquanta, crítics que analitzaran l'obra de Goytisolo, i diversos escriptors –Vázquez Montalbán, García Hortelano, Caballero Bonald...–, inclòs el mateix homenatjat, que parlaran sobre l'ampli tema de *L'amor*. El programa es completarà amb diferents conferències de José Luis Aranguren, Laureano Bonet, Carme Riera, Horacio Vázquez Rial, Anna Caballé i Luis Izquierdo, entre altres, i les actuacions de Paco Ibáñez i Rosa León.

Amb aquesta trobada es corregeix, segons assenyala Virallonga, “una injustícia històrica”, que ha eclipsat en certa manera l'obra de José Agustín Goytisolo en favor dels companys de generació que es van dedicar a la narrativa. “D'una banda, hi ha una injustícia genèrica que sempre subvalora els poetes. Després, s'ha de tenir en compte que el grup de Barcelona estava recolzat sobre una autodefinició com a tal generació literària, que va ser menyspreada per les generacions immediates que els van acusar de borratxos, de trànsfugues i quasi traïdors de la seva classe social. Quan va passar l'etapa dels cantautors, que va popularitzar la part més *social* de l'obra de Goytisolo, la seva poesia va ser eclipsada per la narrativa i les millors obres de la seva producció, les més intimistes, són ara per ara les menys conegudes. A tall d'exemple cal dir que el seu millor llibre, *El rey mendigo*, ha estat el menys referenciat per la crítica de tota la seva obra”.